

STEVAN STOJANOVIĆ MOKRANJAC

Zanimljivosti

Nadimak je dobio po selu Mokranje odakle potiče njegova porodica

Od 1965. u njegovom rodnom gradu Negotinu se svakog septembra u njegovu čast organizuje takmičenje u horskom pjevanju pod nazivom „Mokranjčevi dani”.

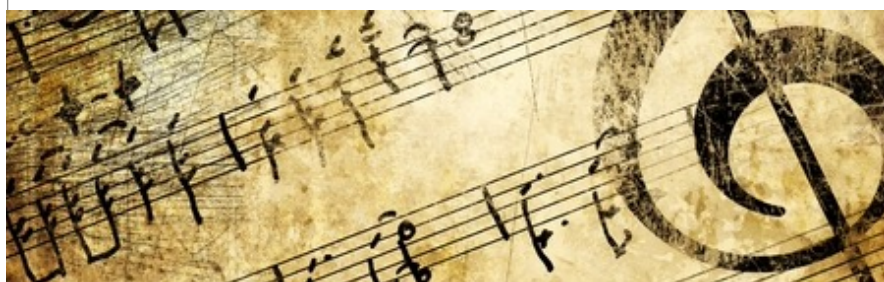
Cijeli život proveo je sastavljajući „kraj s krajem”. Zbog neizmirenih dugova prilikom dogradjivanja sprata na hotelu “Evropa”, koji je posjedovala njegova porodica, imanje je rasprodato, a Mokranjcu stižu u vojsku 3 dukata kao preostalo naslijedje. Popio ih je sa drugovima za jednu noć. Po povratku u Beograd prima pomoć od Beogradskog pjevačkog društva.

StevanStojanovicMokranjac(1856-1914)

je srpski kompozitor i muzički pedagog, klasik srpske muzike, njena najistaknutija ličnost na prelazu iz XIX u XX vijek.

Rodio se u Negotinu 9.januara kao deveto dijete.Završio je gimnaziju u Zaječaru. Kao gimnazijalac bio je član Srpskog pjevačkog

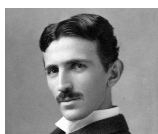
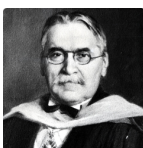
U drugom razredu je dobio violinu i po sluhu svirao narodne pjesme. Potom je učio kod učitelja Reša violinu, i brzo odustao jer se ovome nije svidjelo njegovo sviranje koje je bilo „isuviše cigansko“.

1892. upoznaje Mariju Micu Predić (bratanica čuvenog slikara Uroša Predića), svoju buduću suprugu. Njoj je posvećena „5. rukovet“, izvedena prvo pred kraljem, a potom u Dubrovniku i Cetinju. Poslednju pjesmu „Zimski dan“, po tekstu Jove Zmaja, napisao je 3 dana pred smrt.

•

Njegovi savremenici :

Nikola Tesla (iste godine su rodjeni), Mihajlo Pupin, Josif Pančić (lekar i botaničar), Jovan Cvijić (naučnik i geograf), kompozitori: Nikolaj Rimski Korsako, Sergej Rahmanjinov, Igor Stravinski, Klod Debisi, Edvard Grig...

Lorum Ipsum Dolor

društva. Muzičke studije započeo je u Beogradu, zatim nastavio u Minhenu, a zatim u Rimu. 1884. postaje horovodja Srpskog pjevačkog društva „Kornelije Stanković“.

1. novembra 1889. ostvarena je njegova ideja o otvaranju muzičke škole u Beogradu. Bila je to srpska muzička škola koja od 1946. nosi njegovo ime. Mokranjac je u školi bio upravnik i predavač. Iz njegovog bogatog opusa najistaknutije su 15 rukoveti, koje se smatraju vrhunskim dostignućem - originalno „simfonijsko djelo u 5 stavova“.

Njegove duhovne kompozicije kao sto su „Heruvimska pjesma“, „Tebe Boga hvalim“, a naročito „Opelo“ odlikuje majstorsko vođenje glasova, njihova plemenita ljepota i slivanje u harmonijski bogatu zvučnu arhitekturu izvanredne stilske čistote.

Zabilježivši preko 300 narodnih melodija iz raznih zemalja postavio je temelje etnomuzikologije u Srbiji.

Zaslužan je za uvođenje nacionalnog duha u umjetničku muziku. U Srbiji se smatra „ocem srpske muzike“ i najznačajnijim muzičkim stvaraocem srpskog romantizma.

Umro je 28. septembra 1914. u Skoplju.

Bio je veseljak, boem, bio je ličnost o kojoj niko nije izgovorio ružnu riječ kad su u pitanju njegove karakterne crte.